

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิ่งดาว กิ่งขันธร. 2537. ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งขั้นระดับกลุ่มด้วยเกณฑ์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขวัญเรือน โพธิ์เชียร. 2537. ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเด็กและเยาวชน ในระยะแผนพัฒนาครรษณ์กิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2535-2539.
- กรุงเทพมหานคร.
- จรัส อุ่นฐิติวัฒน์. 2532. การรับรู้สาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีมนโนภาคภูมิที่มากับตนเองและแรงจูงใจให้ล้มถูกหรือตั้งกัน. ปริญญาพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตประสานมิตร.
- จินตนา ชัยจิตติวิสุทธิ. 2529. การวิเคราะห์ตัวแบบที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ที่ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลลัพธ์ต่ำและสูงกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจ็บรันย์ ทรงชัยกุล, ประดิษฐ์ อุปรมนัย. 2529. การพัฒนาแรงจูงใจให้ล้มถูกของนักเรียนวัยรุ่น. เอกสารประกอบคำสอน ชุด พฤติกรรมวัยรุ่น. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร์.
- ชาติชาย ศุภสร. 2531. ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ความตัดกลางการเรียน แรงจูงใจให้ล้มถูก นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน กับคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ควรณี วงศ์อุ่นอ้อ. 2525. การพัฒนาแรงจูงใจให้ล้มถูกโดยใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ปริญญาพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิทยาเขตประสานมิตร.

ทศพ. ประเสริฐสุข. 2525. การสร้างโน้มถ่วงการสอนแบบกระบวนการกู้คืนเพื่อพัฒนาแรงดึงใจให้สัมฤทธิ์สำหรับเด็กด้อยสัมฤทธิ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประสาท บัญชาวงศ์. 2525. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ และแรงดึงใจ ไฟสัมฤทธิ์ แรงดึงใจไฟสัมพันธ์และการคิดแบบองค์กนัย. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

ประสาร นาลาฤทธิ์ อุบัชยา, ชุมพร ยงกิตติฤทธิ์ และ รุจิระ ศุภารณ์ไพบูลย์. 2520. การศึกษาเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ. กรุงเทพมหานคร: รายงานการวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประชัย ทองมาก. 2518. ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงดึงใจไฟสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พจนาน แสงรุ่ง ใจชน. 2521. การใช้แบบทดสอบวัดนิรรัตน์ประเมินภาควัดความสามารถของเด็กไทยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับเฉลี่ย. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ราชริน ศุขเกย์. 2533. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ผู้ดูแลและกระบวนการเรียนรู้เด็กในช่วงวัยเด็ก ความรู้สึกและความคาดหวังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รำไพพรรณี ธีรนิติ. 2514. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงดึงใจไฟสัมฤทธิ์กับสัมฤทธิ์ผลของการเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วินัยพักตร์ มนูเสวต. 2523. การบรรยายเทียบอัตโนมัติและการอบรมเชิงคุณภาพตามการรับรู้ของเด็ก ที่ด้อยสัมฤทธิ์กับเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิภา ศูนย์ตระหนาด. 2537. ผลของการใช้ใจที่เน้นตนเองและงานกับความสำเร็จและความตั้มเทดว
ที่มีต่อการระบุมาตรฐานของความสำเร็จและความตั้มเทดของนักเรียนระดับประถมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาริการ, กระทรง. 2535. แผนพัฒนาการศึกษา การศึกษา และวัฒนธรรม ระยะที่ 7
(พ.ศ.2535-2539). กรุงเทพมหานคร: โรงพยาบาลศุภส福.
- สมโภชน์ เอื้อมสุภานิช. 2536. ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิชัยนุวัฒน์. 2538. รายงานการสังเคราะห์วิถีชีวิตรัตน์ทางการศึกษาไทยในอนาคต.
กรุงเทพมหานคร: คณะกรุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัสดีนา)
- ศิริพรรณ พวรรณ โภสุน. 2537. ผลของการประเมินตนเองที่มีต่อความสนใจในกิจกรรมและผล
สัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภรรดา นิมิตรนิวัฒน์. 2537. ผลของการศึกษาด้วยป้าหมายต่อความสนใจในกิจกรรมและผล
สัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรangs์ โค้วตระกูล. 2533. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ ศรีขัน. 2530. ผลของการใช้แบบทดสอบตีกีมีต่อแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร.
- สุวรรณ ภาควัดซัย. 2525. พฤติกรรมการเสี่ยงของนักเรียนที่มีแรงจูงใจให้สัมฤทธิ์สูงหรือต่ำ และ
มืออาชีพหรือปริลิขิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ เกตรา. 2533. ผลของการเสริมแรงทางบวกต่อพฤติกรรมการทำแบบฝึกหัดวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนด้วยสัมฤทธิ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- แสงเดือน บุญไทร. 2514. ความอัมพันที่ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับตนเองของเด็กไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนันต์ จันทร์กิริ. 2514. การศึกษาความอัมพันที่ระหว่างแรงดึงดึงใจให้สัมฤทธิ์กับความคิดแบบสืบสานสอนawan และความตั้งต่อต้านการเรียน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ สาขาวิชประสาณมิติ.
- อัมพร ลิจิตปัญญาตัน. 2521. การใช้แบบทดสอบวัดนิสัยธรรมเนียมและการวัดความสามารถทางด้านของโดยทั่วไปของเด็กไทยวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร งามรมาน. 2535. ข้อสอบ : การสร้างและการพัฒนา. เล่มที่ 11. กรุงเทพมหานคร: พิพิธภัณฑ์ชั่ง.
- อุษณีย์ โพธิสุข. 2537. ขั้นการศึกษาอย่างไรให้เด็กเก่ง. วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 28 ฉบับที่ 3 เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม.

ภาษาอังกฤษ

- Ames, Carole. 1984. Achievement Attributions and Self-Instructions Under Competitive and Individualistic Goal Structures. *Journal of Educational Psychology* 76: 478-487.
- Annesley, Fred et al. 1970. Identifying the First Grade Underachiever. *The Journal of Educational Research* 63: 459-462.
- Asbury, Charles A. 1974. Selected Factors Influencing Over and Underachievement In Young School Age Children. *Review of Educational Research* 44: 409-429.
- Atkinson, J.W. 1964. *An Introduction to Motivation*. Princeton, NJ : D. Van Nostrand.
- Atkinson, J.W. 1985. Towards Experimental Analysis of Human Motivation in Term of Motives, Expectancies, and Incentive. *Motives in Fantasy, Action, and Society* 54: 288-305.
- Bandura, A. 1977. *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Pemtice-Wall.

- Bandura, A., and Cervone, D. 1983. Self - Evaluation and Self - Efficacy Mechanisms Governing the Motivational Effects of Goal Systems. *Journal of Personality and Social Psychology* 45: 1017-1028.
- Baum, Susan M., Renzulli S., and Herbert P. 1994. Reversing Underachievement : Stories of Success. *Educational Leadership* 52: 48-52.
- Blumenfeld, Phyllis C. 1992. Classroom Learning and Motivation: Clarifying and Expanding Goal Theory. *Journal of Educational Psychology* 84: 272-281.
- Carr, Martha., Borkowski G., and Maxwell E. 1991. Motivational Components of Underachievement. *Developmental Psychology* 27: 108-118.
- Driscoll, Marcy P. 1994. *Psychology of Learning for Instruction*. USA: Allyn & Bacon.
- Duda, John L., Nicholls, John g. 1992. Dimensions of Achievement Motivation in Schoolwork and Sport. *Journal of Educational Psychology* 84: 290-299.
- Emerick, Linda J. 1992. Academic Underachievement Among the Gift : Student' Perception of Factors That Reverse the Pattern. *Gifted Child Quarterly* 36: 140-146.
- Farguhar, William W., and Payne, David A. 1964. A Classification and Comparison of Techniques Used in Selecting Under and over Achievers. *Personal and Guidance Journal* 42: 874-884.
- Forsterling, F. 1980. Attributional Aspects of Cognitive Behavior Modification: A Theoretical Approach and Suggestions for Techniques. *Cognitive Therapy and Research* 4: 27-37.
- Forsyth, D.R., and McMillan, J.H. 1981. Attributions, affect and expectations : A Test of Weiner's Three - Dimensional Model. *Journal of Educational Psychology* 18: 393-403.
- Harvey, J.H., and Weary, G. 1985. *Attribution Basic Issues and Application*. New York: Academic press.
- Hieder, F. 1985. *The Psychology of Interpersonal Relation*. New York: Wiley.
- Ho, Robert., and McMurtrie, Jeanette. 1991. Attributional Feedback and Underachieving Children : Differential Effects on Causal Attributions, Success Expectancies and Learning Process. *Australian Journal of Psychology* 43: 93-100.

- Kolb, D. 1965. Achievement Motivation Training for Under-Achieving High school Boys. *Journal of Personality and Social Psychology*. 2: 783-792 .
- Kulka, A. 1973. Attributional Determinate of Achievement Related Behavior. *Journal of Personality and Social Psychology* 7: 197-207
- Liddicoat, J.P. 1972. Differences Between Under and Overachievers at a Small Liberal Arts Women's College. *Dissertation Abstracts International* 32: 6133A.
- Lock, E.A., and Latham, G.P. 1990. *A Theory of Goal Setting and Task Performance*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.
- Maehr, Martin L., Midgley, carol. 1991. Enhancing Student Motivation: A Schoolwide Approach. *Educational Psychologist* 26: 399-427.
- McCall, Robert B., Evahn, Cynthia., and Kratzer, Lynn. 1992. *High School Underachievers*. USA: Sage Publications.
- McClelland, D.C. and other. 1953. *The Achievement Motive*. New York, Appletoncetury Crofts.
- McClelland, D.C. , and Winter D.C. 1967. *Motivation Economic Achievement*. New York: Appletoncetury Crofts.
- Meisels, Samuel J., Liaw, Fong-Ruey. 1993. Failure in Grade : Do Retained Students Catch Up ?. *The Journal of Educational Research* 87: 69-77.
- Myer, Albert E. 1965. Risk Taking and Academic Seccess and their Relation to an Objective Mesure of Achievement Motivation. *Educational and Psychological Measuernent* 25: 335-363
- Nava, Butler P. 1987. *Underachievers in School : Issues and Intervention*. USA: John Wiley & Sons.
- Raffini, James P. 1970. The Relationship Between Resultant Achievement Motivation and College Student Examination Performance. *Dissertation Abstracts* 31: 10855 - 10856A.
- Raffini, James P. 1986. Student Apathy : A Motivational Dilimma. *Educational Leadership* 26: 53-55.

- Rai, P.N. 1980. Achievement Motive in Low and High Achievement : a comparative Study
Indian Educational Review 15 : 117-122
- Read, Harace B. 1968. College Students' Motivation Related to Voluntary Dropout Under-
 Over Achievement. *The Journal of Educational Research* 61: 413-416.
- Russell, Ivan L. 1969. Motivation for School Achievement, Measurement and Validation.
Journal of Educational Research 62: 263 - 266.
- Schunk, Dale H. 1982. Effects of Effort Attributional Feedback on Children's Perceived Self-
 Efficacy and Achievement. *Journal of Educational Psychology* 74: 548-556.
- Schunk, Dale H. 1984. Self-Efficacy Perspective and Achievement Behavior. *Educational
 Psychologist* 19: 48-58.
- Schunk, Dale H. 1985. Peer Models : Influence on Children's Self-Efficacy and
 Achievement. *Journal of Educational Psychology* 77: 313-322.
- Schunk, Dale H. 1990. Goal Setting and Self-Efficacy During Self-Regulated Learning.
Educational Psychologist 25: 71-86.
- Schunk, Dale H. 1991. *Learning Theories : An Educational Perspective*. USA:
 Macmillan Publishing Company.
- Slavin, R.E. 1980. Cooperative Learning. *Review of Educational Research* 50: 315-342.
- Slavin, R.E. 1983a. When does Cooperative Learning Increase Student Achievement ?.
Psychological Bulletin 94: 429-445.
- Slavin, R.E. 1983b. *Cooperative Learning*. New York: Longman.
- Slavin, R.E. 1985. Cooperative Learning : Applying Contact Theory in Desegregated Schools.
Journal of Social Issues 41: 45-62.
- Slavin, R.E. 1990. *Cooperative Learning : Theory Research and Practice*. New Jersey:
 Prentice-Hall.
- Weiner, Bernard. Nierenberg, R., and Goldstein, M. 1976. Social Learning (locus of control)
 Versus Attributional (causal stability) Interpretations of Expectancy of Success.
Journal of Personality 44: 52-68.
- Weiner, Bernard. 1979. A Theory of Motivation for Some Classroom Experiences. *Journal
 of Educational Psychology* 71: 3-25.

- Weiner, Bernard. Graham, S., Taylor, S.E., and Meyer, W. 1983. Social Cognition in the Classroom. *Educational Psychology* 18: 109-124.
- Weiner, Bernard. 1985. An Attributional Theory of Achievement Motivation and Emotion. *Psychological Review* 92: 548-573.
- Weiner, Bernard. 1986.—*An Attributional Theory of Motivation and Emotion*. New York: Springer-Verlag.
- Woolfolk, Anita E. 1993. *Educational Psychology* 5 ed. USA: Allyn and Bacon.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาครัฐ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบทดสอบแรงดึงไฟฟ้าสัมฤทธิ์

คำชี้แจงในการทำแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับนี้ เป็นการถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด หรือการกระทำการของข้างของนักเรียนในเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วๆไป ดังนั้นคำตอบของนักเรียนจะไม่มีกฎหรือผิด ข้อสำคัญก็คือ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด และคำตอบที่ได้จะไม่กระทบกระทื่นต่อผลการเรียนของนักเรียน ขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ

ต่อไปนี้เป็นแบบทดสอบ ให้นักเรียนทำครึ่งหน้า ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แบบสอบถามความรู้สึกและการกระทำ

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่ง เดียว	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
1. ตัวมีโอกาสเลือกงานได้แล้ว ข้าพเจ้าจะเลือกงานชนิดที่ตนเองสามารถทำได้สำเร็จ					
2. เพื่อน ๆ ของข้าพเจ้ามีความรู้สึกกว่า ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความรับผิดชอบสูง					
3. ข้าพเจ้าเป็นคนขันทำงานอย่างสม่ำเสมอ					
4. ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกคนจะเรียนได้ดีขึ้น ถ้าหากคุณส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนรักการแบ่งปัน					
5. ข้าพเจ้าชอบตั้งความหวังไว้และพยายามทำให้ได้ตามนั้น					
6. ข้าพเจ้าเชื่อว่า "ความพยายามอยู่ที่ในความสำเร็จอยู่ที่นั้น"					
7. เมื่อเล่นวัว ข้าพเจ้าต้องการให้วัวของตนเองชันสูงกว่าของคนอื่น ๆ					
8. เมื่อข้าพเจ้าได้รับความสัมมา례ในการทำงาน ข้าพเจ้าจะทำงานนั้นต่อไปไม่ท้อถอย					
9. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ๆ ข้าพเจ้าจะท้อบ่ลงเต็มความสามารถ					
10. ข้าพเจ้าฝ่ากอนาคตของไว้กับความสำเร็จในการทำงานและการเรียน					
11. ข้าพเจ้าพอใจมากเมื่อมีคนรู้จักเนื่องจากความพยายามในการทำงาน					
12. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่างๆ ที่เป็นความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง					
13. ข้าพเจ้าไม่เชื่อเรื่องโชคชะตา					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่ง เดียว	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
14. เมื่อทำงานง่ายๆ เศรีษແลัว ข้าพเจ้าอยากรจะทำงานที่ยากๆ ขึ้นไปอีก					
15. ไกรๆ มักจะนิ่ว่าข้าพเจ้าเป็นผู้บู๊ขันขันแข็งในการทำงาน					
16. เมื่อมีโอกาสเลือกเพื่อนในการรวมกลุ่ม ข้าพเจ้าค่านึงถึงความสามารถของเพื่อนก่อนอื่น					
17. ข้าพเจ้าเชื่อว่าความอดทนเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุกสิ่ง					
18. ข้าพเจ้ากลัวความล้มเหลวแต่มีอุปนิสัยฯ ก็อดทนได้เสมอ					
19. ข้าพเจ้านิ่วความภาคภูมิใจเมื่อได้เลือกทำงาน ยากๆ					
20. ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือนำเสนอจำนวนมากกว่าหนังสือที่เป็นความรู้					
21. ใน การแก้ปัญหาทั่วๆ ไป ข้าพเจ้าไม่ชอบใช้วิธีการเดินต่อต่อไป					
22. ข้าพเจ้าชอบเบร์ยนเที่ยบผลงานของตนเองกับผู้อื่นเสมอ					
23. เมื่อประสบความล้มเหลวในงานอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ๆ ที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จให้ได้					
24. ทุกครั้งที่ทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้าชอบที่จะเป็นหัวหน้ามากกว่าลูกน้อง					
25. ข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องที่หนอดูท่านายนั้นเป็นสิ่งที่ต้องควรดำเนินต่อ					
26. ข้าพเจ้าบูชาความสำเร็จเป็นชีวิตจิตใจ					
27. การแก้ปัญหาด้วยตนเองนั้น ข้าพเจ้าต้องเป็นสิ่งมีค่ามากที่สุด					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่ง เดียว	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
28. ข้าพเจ้าชอบกรุ๊ฟสอนเนื้อหามากๆ และให้ด้วยย่างเปลกลา					
29. เมื่อเล่นกีฬา ข้าพเจ้าจะปรับปรุงตนเองให้เก่งขึ้นเรื่อยๆ					
30. มีอยู่บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเพราะได้ทำงานจนสำเร็จหรือแข่งขันจนได้ชัยชนะ					
31. เพื่อนที่ข้าพเจ้าชอบนั้นมักเป็นคนที่ดึงความหวังไว้สูง					
32. ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะทำคะแนนให้สูงในโรงเรียนหรือสูงกว่าเพื่อนๆ ทุกคนในชั้น					
33. ข้าพเจ้าจะมีใจดีอยู่กับงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานกว่าจะสำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะน่าเบื่ออย่างไรก็ตาม					
34. ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ด้วยว่ามีความรู้ดีกว่าเพื่อนๆ					
35. ข้าพเจ้าไม่ชอบจะรับผิดชอบในการเป็นผู้นำ					
36. ข้าพเจ้าประณยาอย่างยิ่งที่จะทำงานยากๆ ให้สำเร็จ					
37. ข้าพเจ้าไม่ประณยาแรงวัลหรือซื้อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของตน					
38. ข้าพเจ้านอกศูนย์กลางในเรื่องความสำเร็จในการเรียนและการทำงานของข้าพเจ้าเสมอ					
39. ข้าพเจ้ามักจะตั้งความหวังไว้สูงๆ เพื่อที่จะได้ใช้ความพยายามและความสามารถทำงานนั้นอย่างเต็มที่					
40. เมื่อผู้อื่นเรียนหรือทำงานได้ดีกว่า ข้าพเจ้ามักจะไม่คิดอะไรมาก					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่ง เดียว	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
41. ข้าพเจ้าได้วางเป้าหมายอาชีพในอนาคตไว้แล้วและทำให้ได้					
42. ข้าพเจ้าสามารถดูความคุณดูของได้ เพื่อความ สำเร็จในวันข้างหน้า					
43. ข้าพเจ้าอยากรู้ทำงานที่ได้ใช้ความสามารถของ ตนเองอย่างเต็มที่					
44. ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วยตนเอง ไม่ชอบ ให้ผู้อื่นทำให้					
45. ข้าพเจ้าไม่นิยมการต่อสู้เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง ความสัมมา례ว					
46. ข้าพเจ้าเห็นด้วยอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า "เวลาเป็นเงินเป็นทอง"					
47. ข้าพเจ้าอยากรู้เรียนรู้ใหม่ๆ ที่มุ่นไป ทำงานมากๆ					
48. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกกับบทเรียนมากๆ					
49. ข้าพเจ้าพยายามสอนให้ได้อันดับดีขึ้นทุกครั้ง					
50. ในการทำงาน ข้าพเจ้าไม่นิยมจะตั้งความบุ่ม หวังไว้ก่อน					
51. ข้าพเจ้าจะทำงานอย่างหนัก เพื่อต้องการ ให้งานสำเร็จมากกว่าที่จะกลัวว่ามันจะสัมมา례ว					
52. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการต่อสู้เพื่อให้ได้รับ ความสำเร็จ					
53. ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า อนาคตของตนเองจะเป็น อยู่กับความสำเร็จในการเรียน					
54. ข้าพเจ้ามีความปรารถนาที่จะเป็นผู้ที่มีความ มั่นใจในความสามารถของตนเอง					

ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง มาก	จริง ครึ่ง เดียว	จริง น้อย	ไม่ จริง เลย
55. ในการจับสลากเลือกงานที่จะทำนั้น ข้าพเจ้า มัก瓜านาให้ได้งานง่ายๆ					
56. ข้าพเจ้าจะพยายามทำงานนั้นมากยิ่งขึ้น เมื่อ งานนั้นเป็นปัญหาที่แก้ยาก					
57. ข้าพเจ้าเชื่อว่า ความสำเร็จของงานมีค่ามาก					
58. สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าน่ากลัวมากคือ "ความล้มเหลวของการทำงาน"					

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงคะแนนจากแบบวัดแรงจูงใจฝีหัมฤทธิ์

คะแนน	จำนวนคน	คะแนน	จำนวนคน
151	2	189	4
161	2	190	2
162	1	191	1
164	1	192	5
168	1	193	6
169	2	194	1
170	3	195	4
171	1	196	1
172	1	197	4
175	3	198	5
176	1	199	2
177	2	200	3
179	1	201	7
180	1	202	2
181	1	203	5
182	4	204	4
184	1	205	4
185	2	207	8
186	2	208	3
187	5	209	8
188	1	210	2

ตารางแสดงคะแนนจากแบบวัดแรงดึงให้สัมฤทธิ์ (ต่อ)

คะแนน	จำนวนคน	คะแนน	จำนวนคน
211	10	232	1
212	6	233	3
213	3	234	4
214	6	235	1
215	3	236	3
216	4	237	6
217	4	238	3
218	6	239	3
219	2	240	2
220	4	241	3
221	5	242	3
222	5	243	3
223	9	244	1
224	4	245	1
225	10	247	2
226	4	251	2
227	5	252	1
228	4	254	1
229	4	256	1
230	2	258	1
231	3		

ภาคผนวก ค

ตารางแสดงตัวแหน่งเปอร์เซ็นไทยของคะแนนจากแบบวัดแรงดึงใจฝีมือทักษะ

คะแนน เปอร์เซ็นไทย	ตัวแหน่ง เปอร์เซ็นไทย	คะแนน เปอร์เซ็นไทย	ตัวแหน่ง เปอร์เซ็นไทย	คะแนน เปอร์เซ็นไทย	ตัวแหน่ง เปอร์เซ็นไทย
157	1	201	29	225	72
162	2	202	32	226	75
169	3	203	33	227	77
170	4	204	34	228	79
171	5	205	36	229	80
175	6	207	37	230	82
176	7	208	40	230	81
179	8	209	42	231	83
182	9	211	45	233	84
185	11	212	49	234	85
186	12	213	51	236	87
187	13	214	52	237	88
189	15	215	55	238	90
191	17	216	56	239	92
192	18	217	57	241	93
193	20	218	59	242	95
195	22	219	61	243	96
197	24	220	62	251	98
198	25	221	63	254	99
199	27	222	65		
200	28	223	67		

ภาคผนวก ๙

ตารางแสดงคะแนนจากแบบวัด SPM

คะแนน	จำนวนคน	คะแนน	จำนวนคน
11	1	38	14
15	1	39	15
18	2	40	12
20	1	41	27
26	1	42	26
27	3	43	24
28	2	44	15
29	2	45	11
30	3	46	23
31	5	47	6
32	4	48	10
33	7	49	3
34	5	50	2
35	14	51	1
36	13	52	1
37	13		

ล สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

ตารางแสดงตำแหน่งเบอร์เซ็นไทล์ของคะแนนจากแบบวัด SPM

คะแนน	ตำแหน่ง เบอร์เซ็นไทล์	คะแนน	ตำแหน่ง เบอร์เซ็นไทล์
17	1	38	30
22	2	39	35
27	3	40	40
28	4	41	45
29	5	42	55
30	6	43	65
31	7	44	74
32	9	45	79
33	10	46	83
34	13	47	92
35	15	48	94
36	20	49	98
37	25	50	99

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ฉ

ตารางแสดงค่าระดับความยากและอ่านใจจำแนกของแบบทดสอบ SPM

ข้อที่	ระดับ ความยาก		ระดับ ความยาก		ระดับ ความยาก	
	(P)	(D)	(P)	(D)	(P)	(D)
1	1	0	21	.70	.60	.85
2	1	0	22	.83	.35	.75
3	.90	.20	23	.70	.50	.70
4	.85	.30	24	.55	.80	.53
5	.90	.20	25	.78	.05	.53
6	.98	.05	26	.90	.20	.53
7	.88	.25	27	.93	.15	.05
8	.90	.20	28	.75	.40	.13
9	.88	.25	29	.80	.40	.80
10	.85	.30	30	.68	.65	.65
11	.88	.25	31	.68	.65	.53
12	.68	.25	32	.55	.50	.35
13	.93	.15	33	.75	.40	.48
14	.68	.15	34	.50	.40	.40
15	.90	.20	35	.38	.65	.10
16	.93	.15	36	.08	.05	.25
17	.90	.20	37	.93	.15	.13
18	.73	.55	38	.93	.15	.15
19	.70	.05	39	.80	.20	.08
20	.53	.75	40	.20	.40	0
						0

ภาคผนวก ช

ตารางแสดงการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักเรียนที่มีแรงจูงใจฝึกสัมฤทธิ์ตัว

ห้องเรียนที่	จำนวนนักเรียนทั้งหมด		จำนวนนักเรียนที่มีแรงจูงใจฝึกสัมฤทธิ์ตัว	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1	18	25	6	6
2	21	24	7	7
3	23	22	9	8
4	20	23	7	6
5	22	23	4	3
6	17	29	5	3
รวม	121	146	38	33

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย

ห้องที่	เกณฑ์จากแบบทดสอบ		เกณฑ์จากครุวินิจฉัย		จำนวนนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1	8	5	9	6	5	4
2	7	5	7	7	4	5
3	16	8	8	7	6	6
4	10	5	8	6	5	4
5	4	2	6	5	2	-
6	-	-	3	3	-	-
รวม	45	25	41	34	22	19

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ที่มีแรงงูงใจให้สัมฤทธิ์ต่ำ

ห้องเรียนที่	จำนวนนักเรียนด้อยสัมฤทธิ์ที่มีแรงงูงใจให้สัมฤทธิ์ต่ำ	
	ชาย	หญิง
1	5	4
2	4	4
3	6	4
4	5	4
5	2	-
6	-	-
รวม	22	16

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนที่วัดได้จาก
แบบทดสอบแมทริซสก้าวหน้ามาตรฐาน (SPM) และคะแนนจากแบบวัดแรงงูงใจ
ให้สัมฤทธิ์

ห้องที่	จำนวนนักเรียน		คะแนนจากแบบวัด SPM		คะแนนแรงงูงใจให้สัมฤทธิ์	
	ชาย	หญิง	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1	4	4	43.00	1.69	183.75	11.06
2	4	4	42.88	1.36	173.75	10.75
3	4	4	45.13	2.53	183.13	14.24
4	4	4	44.88	2.30	189.00	6.14

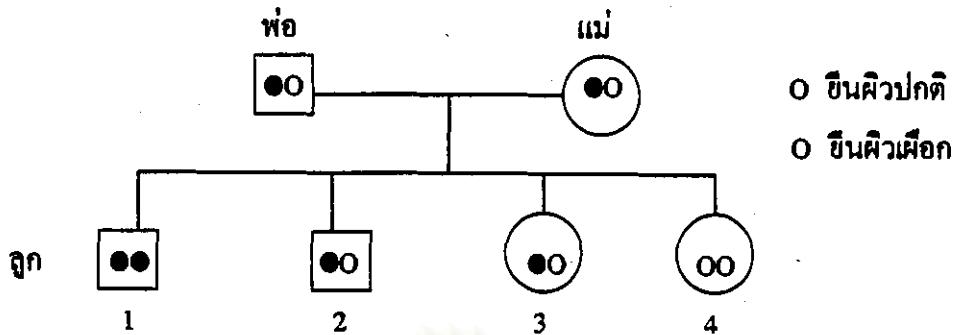
ภาคผนวก ๙

แบบทดสอบวิชาวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

1. ร่างกายสามารถกำจัดของเสียออกจากร่างกายทางได้ดีน้ำง
 ก. ໄต ผิวนัง ลำไส้เล็ก ลำไส้ใหญ่ ข. ตัน ໄต ผิวนัง ลำไส้ใหญ่
 ค. ໄต ปอด ผิวนัง ลำไส้ใหญ่ ง. ปอด ผิวนัง ลำไส้เล็ก ลำไส้ใหญ่
2. ผู้ที่มีอาการห้องผูกบ่อยๆ มีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคใดมากที่สุด
 ก. โรคกระเพาะ ข. โรคห้องผูก
 ค. โรคห้องม่าน ง. โรคริดสีดวงทวาร
3. แพทบัชไห้น้ำเกลือแก่ผู้ป่วยกรณีใด และเพื่อทดสอบสารใดแก่ว่างกาย
 ก. อ่อนเพลียเพราะห้องร่วง เพื่อทดสอบ น้ำ เกลือแร่
 ข. อ่อนเพลียเพราะอดอาหาร เพื่อทดสอบ น้ำ เกลือแร่
 ค. อ่อนเพลียเพราะห้องร่วง เพื่อทดสอบ น้ำ น้ำตาล เกลือแร่
 ง. อ่อนเพลียเพราะอดอาหาร เพื่อทดสอบ น้ำ น้ำตาล เกลือแร่
4. ข้อใดเป็นการทำลายสภาวะแวดล้อมขั้นร้ายแรง ซึ่งส่งผลต่อกันส่วนใหญ่มากที่สุด
 ก. การทำลายป่า ข. การปล่อยสารพิษลงสู่แหล่งน้ำ
 ค. การปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำ ง. การปล่อยก้าดพิษเข้าสู่อากาศ
5. ข้อใดแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายกับจิตใจ
 ก. เมื่อเจ็บป่วยเจ็บไปหาแพทย์ ข. อาหารไม่อร่อยเจ็บกินได้น้อย
 ค. กังวลเรื่องการสอนงานทำให้ห้องผูก ง. ออกรักลังกายจนเหนื่อยหอบเจ็บนอนหลับ
6. ข้อใดไม่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต
 ก. การปรับขนาดของเซลล์ ข. การเพิ่มขนาดของเซลล์
 ค. การเพิ่มจำนวนของเซลล์ ง. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิในเซลล์
7. ผู้ชายและผู้หญิงโดยทั่วไปแล้ว จะมีน้ำหนักและส่วนสูงคงที่เมื่ออายุเท่าใด
 ก. ๑๙ ปี ข. ๑๘ ปี
 ค. ๒๐ ปี ง. ๒๒ ปี
8. เมื่อร่างกายเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว เซลล์ชนิดใดที่สามารถเจริญต่อไปได้อีก
 ก. เซลล์สมองและเซลล์ผิวนัง ข. เซลล์สมองและเซลล์หัวใจ
 ค. เซลล์สมองและเซลล์กระดูก ง. เซลล์ผิวนังและเซลล์ประสาทส่วนปลาย

9. ถ้า ค.ช. เอ อายุ 13 ปี และนายบี อายุ 26 ปี ค.ช. เอ และนายบี จะมีการเจริญเติบโตในช่วงใด ของร่างกายการเจริญเติบโต
 ก. ค.ช. เอ ช่วงที่ 1 นายบี ช่วงที่ 2 ข. ค.ช. เอ ช่วงที่ 2 นายบี ช่วงที่ 3
 ค. ค.ช. เอ ช่วงที่ 1 นายบี ช่วงที่ 3 น. ค.ช. เอ ช่วงที่ 2 นายบี ช่วงที่ 2
10. รังไข่และอัณฑะมีหน้าที่กสัยคลึงกันในข้อใด
 ก. ควบคุมอุณหภูมิ ข. สะสมเซลล์สืบพันธุ์
 ค. เป็นที่เกิดการปฏิสนธิ ง. สร้างเซลล์สืบพันธุ์และยอร์โนนเพา
11. ถ้ามีประจำเดือนวันแรกในวันที่ 5 ของเดือน ระหว่างวันที่เท่าใดจะมีการตกไข่
 ก. วันที่ 12-14 ข. วันที่ 14-16
 ค. วันที่ 18-20 ง. วันที่ 22-24
12. กันที่เป็นคุณแม่ควรปฏิบัติตัวอย่างไร
 ก. ทำสุขภาพให้แข็งแรง ข. ทำสุขภาพให้แข็งแรงและทำจิตใจให้สงบ
 ค. ทำสุขภาพให้แข็งแรงและทำจิตใจให้สงบ และนอนให้น้อยลง
 ง. ทำสุขภาพให้แข็งแรงและทำจิตใจให้สงบ ออกกำลังกาย และทำงานหนัก
13. สมรรถประจำเดือนวันแรกวันที่ 2 มกราคม จะระดับใดที่มีโอกาสตั้งครรภ์ได้นากที่สุด
 ก. 3-4 มกราคม ข. 4-10 มกราคม
 ค. 14-16 มกราคม ง. 22-30 มกราคม
14. ถ้านางสมศรีตัดท่อ่น้ำไปหรือปีกมดลูกออก 1 ข้าง จะสามารถมีลูกได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
 ก. ไม่ได้ เพราะไม่มีการผลิตไข่ ข. ไม่ได้ เพราะไม่มีการปฏิสนธิก็เกิดขึ้น
 ค. ได้ เพราะปีกมดลูกหรือท่อน้ำไปไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิสนธิ ง. ได้ เพราะรังไข่และท่อน้ำไปเมื่อถ้วน 2 ข้าง จึงสามารถเกิดการปฏิสนธิได้
15. โรคหัดเยอรมัน เกิดจากเชื้อชนิดใด
 ก. รา ข. บีสต์
 ค. ไวรัส ง. แบคทีเรีย
16. หน่วยที่ควบคุมการแสดงออกของสักษณะต่างๆ ของสิ่งมีชีวิต คืออะไร
 ก. ขีน ข. ชอร์โนน
 ค. กรรมพันธุ์ ง. เชโนโกลบิน

17.

จากแผนภาพสูกคนได้บ้างที่มีผิวปกติ

ก. สูกคนที่ 1

ข. สูกคนที่ 4

ก. สูกคนที่ 2,3

ข. สูกคนที่ 1,2,3

18. วิธีใดที่สามารถป้องกันยินดีอย่างที่เป็นขั้นผิวปกติที่แฝงอยู่ในคนปกติไม่ให้แสดงออกในรุ่นลูก
ถ้าคนผู้นั้นมีบุตรนี้ແฝงอยู่

ก. แต่งงานกับญาติใกล้ชิดกัน

ข. แต่งงานกับคนที่เป็นญาติห่างๆ กัน

ก. แต่งงานกับคนที่ไม่มีบุตรนี้ແฝงอยู่เลย

ข. แต่งงานกับคนที่มีลักษณะภายนอกปกติ

19. เพาะเหดูใจจึงไม่นิยมแต่งงานในหมู่เครือญาติ

ก. สังคมไม่ยอมรับ

ข. โอกาสจะมีบุตรมีน้อยมาก

ก. ลักษณะที่ไม่ดีจะปรากฏออกมานะ

ข. สูกที่เกิดมาไม่โอกาสเป็นหนั้นได้มาก

20. ข้อใดจัดว่ามีอันตรายค่อนข้างสูงกว่าข้ออื่นๆ

ก. ผ้าแฟ่ด

ข. การแท้ง

ก. ความพิการแต่กำเนิด

ข. สูกที่เกิดมาไม่โอกาสเป็นหนั้นได้มาก

21. ข้อใดหมายถึง เด็กหลอดแก้ว

ก. ปฏิสนธิแล้วเจริญเติบโตในหลอดแก้ว

ข. ปฏิสนธิในหลอดแก้วแล้วเจริญเติบโตในน้ำนม

ก. ปฏิสนธิในร่างกายหญิงตามธรรมชาติแต่เจริญเติบโตในหลอดแก้ว

ข. ปฏิสนธิในร่างกายหญิงโดยวิธีการผสานเทียนแต่เจริญเติบโตในหลอดแก้ว

22. การสร้างเด็กหลอดแก้ว ทางกงเจริญเติบโตอยู่ที่ใดนานที่สุด

ก. รังไข่

ข. นดลูก

ก. ปีกนศูนย์

ข. หลอดแก้ว

23. ข้อใดกล่าวเกี่ยวกับเด็กหลอดแก้วและการทำกีพไม่ถูกต้อง
- ใช้แก้ปัญหาการมีบุตรยากเหมือนกัน
 - การจะเริ่ญเดิน โดยไม่มีคนดูแลเหมือนกัน
 - ไข่จะได้รับการผสมนอกร่างกายแม่เหมือนกัน
 - ใช้แก้ปัญหาความผิดปกติของระบบสืบพันธุ์ของฝ่ายหญิงเหมือนกัน
24. อสูจิและไข่ของคนมีสิ่งที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร
- ต่างกันที่ไม่มีเฉพาะโครโนไซน์ X หรือโครโนไซน์ Y
 - ต่างกันที่ไม่มีเฉพาะโครโนไซน์ X แต่ไม่มีโครโนไซน์ Y
 - เหมือนกันที่ทั้งไข่และอสูจิ มีเฉพาะโครโนไซน์ X
 - เหมือนกันที่ทั้งไข่และอสูจิ มีทั้งโครโนไซน์ X และโครโนไซน์ Y
25. การพัฒนาเทคโนโลยีการผสมเทียมและเด็กหลอดแก้วจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงจำนวนประชากรหรือไม่
- มีผลทำให้ประชากรเพิ่มอย่างไม่มีคุณภาพ
 - มีผลทำให้ประชากรเพิ่มอย่างมีคุณภาพ
 - ไม่มีผล เพราะสามารถควบคุมจำนวนประชากรได้
 - มีผลอย่างมาก เพราะใช้ทุนทรัพย์มาก
26. สามีและภรรยาที่พึงแต่งงาน ยังไม่ต้องการมีลูกเพราะซึ่งไม่พร้อม ควรใช้การคุมกำเนิดแบบใด
- ทำหมันชาย
 - ทำหมันหญิง
 - ใส่ห่วงอนามัย
 - กินยาเม็ดคุมกำเนิด
27. การคุมกำเนิดที่ไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพกาย และมีประสิทธิภาพสูงสุดคือ
- การฉีดยา
 - การใส่ห่วง
 - การกินยาเม็ดคุมกำเนิด
 - การใช้ถุงยาง
28. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- สมดุลธรรมชาติเปลี่ยนแปลง ได้เพราะประชากรเพิ่มมาก
 - ป้าไม่ถูกตัดโคนไปทำให้ประชากรมีอัตราการเกิดลดลง
 - ปัจจัยน้อยต่อการตายสูงกว่าอัตราการเกิดเนื่องจากมีการคุมกำเนิด
 - ประเทศที่มีอัตราการเกิดสูงจะทำให้การพัฒนาประเทศเจริญได้รวดเร็วกว่าประเทศที่มีอัตราการเกิดต่ำ

29. ในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษต่างๆ ขั้นแรกควรทำอย่างไร
- ควบคุมจำนวนประชากร
 - ควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
 - ออกกฎหมายและลงโทษผู้ทำลายสิ่งแวดล้อม
 - ควบคุมการปล่อยสารพิษเข้าสู่อากาศ
30. วิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการควบคุมจำนวนประชากรของประเทศไทยคือวิธีใด
- ออกกฎหมายกำหนดแท้งอย่างเสรี
 - ให้ความรู้เรื่องการคุณกำเนิดให้ทั่วถึง
 - ออกกฎหมายบังคับจำนวนบุตรในครุยสมรส
 - ออกกฎหมายให้มีการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๙

ตารางแสดงค่าระดับความยากและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวิชาภาษาศาสตร์

ข้อที่	ระดับ		ค่าอำนาจ		ข้อที่	ระดับ		ค่าอำนาจ		ข้อที่	ระดับ		ค่าอำนาจ	
	ความยาก	จำแนก	(P)	(D)		ความยาก	จำแนก	(P)	(D)		ความยาก	จำแนก	(P)	(D)
*1	.50	.43			21	.29		-.14		41	.79		.43	
*2	.50	.43			*22	.82		.21		*42	.50		.57	
3	.14	.14			23	.18		.21		43	.39		.36	
4	.57	.43			*24	.32		.36		44	.11		.07	
*5	.68	.50			25	.25		.07		45	.71		.14	
6	.36	-.14			*26	.75		.50		*46	.25		.36	
7	.86	.00			*27	.43		.29		*47	.39		.50	
8	.64	.14			*28	.63		.36		*48	.54		.36	
*9	.43	.43			29	.43		.29		49	.46		.07	
*10	.36	.43			*30	.56		.36		50	.21		.00	
11	.93	.14			*31	.50		.43		51	.75		.36	
*12	.22	.29			32	.29		.29		52	.96		.07	
*13	.75	.50			33	.86		.29		53	.79		-.14	
*14	.68	.50			34	.68		.21		54	.21		-.14	
15	.39	.21			*35	.43		.43		*55	.50		.43	
*16	.57	.29			*36	.44		.43		*56	.46		.21	
17	.75	.36			*37	.57		.29		57	.43		.14	
18	.79	.00			38	.43		-.14		*58	.54		.64	
19	.71	.29			*39	.75		.50		*59	.68		.36	
20	.50	.14			*40	.61		.21		*60	.67		.29	

หมายเหตุ ข้อที่มีเครื่องหมาย * หมายถึง ข้อคำถานที่มีค่าระดับความยาก .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป จำนวน 30 ข้อ ที่นำไปใช้เป็นข้อคำถานในแบบทดสอบบันทึกนูรผ์

ภาคผนวก ญู

ตัวอย่าง แบบฝึกหัดวิชาภาษาศาสตร์

แบบฝึกหัด เรื่องการกำจัดของเสีย (1)

ชื่อ..... ชั้น..... รหัสที่..... ได้คะแนน.....

1. หน้าที่สำคัญที่สุดของไทยได้แก่ข้อใด

ก. ควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย	ข. กำจัดของเสีย แร่ธาตุ น้ำ
ก. ควบคุมปริมาณของเหลวในร่างกาย	ง. ขับถ่ายน้ำและก้าวกระบอน ไดออกไซด์
2. ในภาวะปกติร่างกายจะสูญเสียน้ำออกนอกร่างกายในรูปของสิ่งใดมากที่สุด

ก. เหงื่อ	ข. อุจจาระ
ก. ปัสสาวะ	ง. ลมหายใจออก
3. เลือดที่ไหลเข้าไป กับเลือดที่ไหลออกจากไตจะมีปริมาณของสารใดต่างกันอย่างชัดเจน

ก. ยูเรีย	ข. โปรตีน
ก. น้ำตาล	ง. เกลือแร่ต่างๆ
4. ถ้าได้ทั้งสองข้างของคนถูกทำลาย จะมีชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้ เพราะเหตุใด

ก. ร่างกายจะสมบูรณ์ไว้มากเกินไป	ข. ร่างกายไม่สามารถสร้างยูเรียได้
ก. ร่างกายกำจัดน้ำออกมากเกินไป	ง. ร่างกายจะขาดอาหารไว้มากเกินไป
5. ยูเรียที่พบในน้ำปัสสาวะเป็นสารที่เปลี่ยนแปลงนาฬิกาได้

ก. กฤติกส	ข. กรดอะมิโน
ก. ก้าวในไตรจ恩	ง. ก้าวกระบอน ไดออกไซด์
6. ผู้หนังจะกำจัดของเสียในรูปของเหลวซึ่งประกอบด้วยสารตามข้อใด

ก. น้ำ และเกลือแร่	ข. น้ำ และยูเรีย
ก. เกลือแร่ และยูเรีย	ง. น้ำ เกลือแร่ และยูเรีย
7. ส่วนใดของไทยที่ทำหน้าที่กรองของเสียออกจากเลือด

ก. ท่อปัสสาวะ	ข. โกลเดอร์ลัตส
ก. ใบวัฒน์ แคปซูล	ง. กระเพาะปัสสาวะ

8. ผู้ที่ได้ทำงานเป็นปกติจะมีปริมาณสารในปัสสาวะมากน้อยตามลำดับดังนี้
 ก. ญี่รึบ > โปรดีน > เกลือ > กสุโภก ข. ญี่รึบ > เกลือ > กสุโภก > โปรดีน
 ค. เกลือ > ญี่รึบ > กสุโภก > โปรดีน ง. เกลือ > ญี่รึบ > โปรดีน > กสุโภก
9. น้ำปัสสาวะเป็นสารที่ได้กรองมาจากอะไร
 ก. น้ำ ข. เสื้อคัต ค. ญี่รึบ ง. น้ำเหลือง
10. เสือดทั้งหมดที่หมุนเวียนในร่างกายจะต้องผ่านมาข้างใด ในแต่ละนาทีจะมีเสือดมาที่ได้ประมาณเท่าไร
 ก. 120 ลูกบาศก์เซนติเมตร ข. 200 ลูกบาศก์เซนติเมตร
 ค. 1200 ลูกบาศก์เซนติเมตร ง. 2000 ลูกบาศก์เซนติเมตร
11. ให้จับน้ำปัสสาวะออกมารีอยา แล้วเก็บไว้ที่ใด
 ก. vrouยไต ข. หลอดไต
 ค. ห่อปัสสาวะ ง. กระเพาะปัสสาวะ
12. ร่างกายคนเราจะเกิดการสูญเสียความร้อนไปทางผิวนัง โดยการระเหยของเหงื่อไปเท่าไร
 ก. 25.5 % ข. 50.5 %
 ค. 87.5 % ง. 95.5 %
13. ของเสียภายในเลือดจะถูกสำลีบงมาขังต่อมเหงื่อโดยวิธีการตามข้อใด
 ก. การแพร์ออกจากการหลอดเลือดฝอยเข้าสู่ท่อต่อมเหงื่อ
 ข. การออกไขมันซึ่งออกจากการหลอดเลือดฝอยคำน้ำเข้าสู่ต่อมเหงื่อ
 ค. การออกไขมันซึ่งออกจากการหลอดเลือดฝอยเข้าสู่ท่อต่อมเหงื่อ
 ง. การแพร์ออกจากการหลอดเลือดแดงให้ญี่เข้าสู่ต่อมเหงื่อ
14. ต่อมเหงื่อที่ผิวนังทำหน้าที่คล้ายอย่างไร
 ก. ตับ ข. ไต
 ค. สำลีสีเลือก ง. ต่อมน้ำลาย
15. สารใดต่อไปนี้ไม่ควรพบในน้ำปัสสาวะ
 ก. ญี่รึบ ข. กสุโภก
 ค. เกลือแร่ ง. กรดญี่รึบ

ภาคผนวก ถู

แบบบันทึกคะแนนจากการทำแบบทดสอบ

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ครั้งที่	เรื่อง	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			

ภาคผนวก ภู

แบบบันทึกการตั้งเป้าหมาย

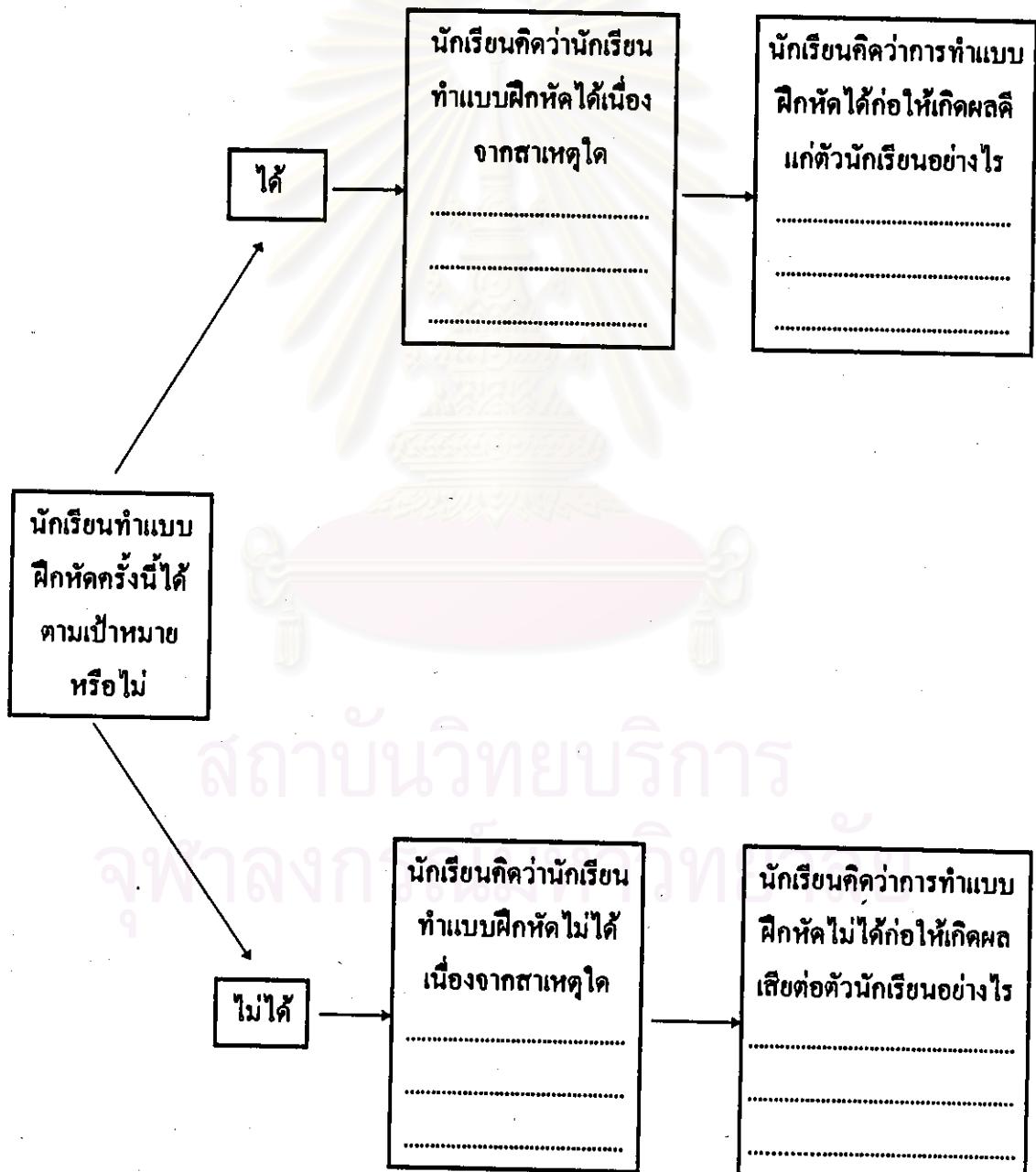
ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ครั้งที่	คะแนนพื้นฐาน	เม้าหมายการทำ แบบทดสอบย่อย	คะแนนที่ได้จากการ ทดสอบย่อย	ประเมินเทียบคะแนนที่ได้ กับเม้าหมาย		
				สูงกว่า	เท่ากับ	ต่ำกว่า
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						

ภาคผนวก ๙

แบบรายงานผลกิจกรรมการตั้งป้ายหมาย

ชื่อ..... ขั้น..... เอชที.....

ภาคผนวก ๙

การดำเนินกิจกรรมในโปรแกรมพัฒนาแรงงานให้สัมฤทธิ์

1. การเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1.1 การแบ่งกลุ่มจะแบ่งออกเป็น 9 กลุ่ม มีสมาชิกกลุ่มละ 5 คน โดยกำหนดตัวเลข 1-9 แทนชื่อกลุ่ม จากนั้นนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ (ว.102) ของนักเรียนทุกคนในห้องมาพิจารณา โดยนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดลำดับ 1 จะอยู่กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่ได้คะแนนลำดับที่ 2 จะอยู่กลุ่มที่ 2 และต่อมาตามลำดับ จนถึงลำดับที่ 9 จะอยู่กลุ่มที่ 9 เมื่อครบทุกด้วยแล้ว แล้วจึงกำหนดตัวเลขลงกันข้างกัน 1-9 คือ 9-1 จึงกำหนดตัวเลข 9-1 แทนชื่อกลุ่ม ดังนั้น นักเรียนที่ได้คะแนนในลำดับที่ 10 จะอยู่กลุ่มที่ 9 นักเรียนที่ได้คะแนนในลำดับที่ 11 จะอยู่กลุ่มที่ 8 และลำดับต่อมาจนถึงลำดับที่ 18 จะอยู่กลุ่ม 1 เมื่อครบทุกด้วยแล้วก็เริ่มวิธีการดังกล่าวซึ่ง งานประจำนวนนักเรียน ดังนั้นนักเรียนที่มีตัวเลขเหมือนกันจะอยู่กลุ่มเดียวกัน

1.2 อธิบายวิธีการเรียนด้วยเทคนิคการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ให้นักเรียนเข้าใจว่า หลังจาก จบบทเรียนทุกครั้งจะมีแบบฝึกหัดให้นักเรียนทำ จำนวน 15 ข้อ โดยที่ต่างคนต่างทำไม่มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจะต้องทำคะแนนให้ดีที่สุด เพราะจะมีการนำคะแนนที่แต่ละคนทำได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนกลุ่ม ซึ่งนักเรียนจะต้องทำคะแนนให้สูงกว่าคะแนนพื้นฐาน

1.3 อธิบายการนำคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนทำได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์การให้คะแนนกลุ่ม โดยให้นักเรียนนำคะแนนที่แต่ละคนทำได้ไปเปรียบเทียบกับคะแนนดังนี้

คะแนนจากการทำแบบฝึกหัด	คะแนนที่กลุ่มได้รับ
ได้คะแนนเต็ม 15 ข้อ	3
ได้สูงกว่าคะแนนพื้นฐานตั้งแต่ 2 ข้อ	3
ได้สูงกว่าคะแนนพื้นฐาน 1 ข้อ	2
ได้ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐาน 1 ข้อ	1
ได้ต่ำกว่าคะแนนพื้นฐานตั้งแต่ 2 ข้อ	0

1.4 ให้นักเรียนร่วมกันตั้งเป้าหมายสำหรับกลุ่ม โดยในการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง นักเรียนต้องร่วมกันตั้งเป้าหมายว่า กลุ่มของนักเรียนจะทำได้กี่คะแนน ให้นักเรียนทุกคนพิจารณา จากคะแนนพื้นฐาน และความสามารถของตนว่าสามารถทำคะแนนให้กับกลุ่มได้กี่คะแนน โดยคะแนนสูงสุดคือ 15 คะแนน กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะประภาศให้คำชูเชช

2. การตั้งเป้าหมาย มีวิธีดำเนินการดังนี้

2.1 บอกคะแนนพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคน และให้นักเรียนทุกคนตั้งเป้าหมายในการทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง โดยเป้าหมายที่ตั้งนั้นจะต้องสูงกว่าคะแนนพื้นฐาน

2.2 ให้นักเรียนบันทึกการตั้งเป้าหมายลงในแบบบันทึกการตั้งเป้าหมาย

2.3 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจำนวน 15 ข้อ หลังจากนั้นคูณผลรวมทั้งให้ นักเรียนตรวจสอบให้คะแนนด้วยตนเองและให้นักเรียนบันทึกคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดลงในแบบบันทึกการตั้งเป้าหมาย

2.4 ให้นักเรียนเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดกับเป้าหมายที่ตั้งขึ้น ไว้ก่อนการทำแบบฝึกหัดว่า ได้คะแนนสูงกว่า เท่ากัน หรือต่ำกว่าเป้าหมายที่นักเรียนตั้งขึ้น แล้ว บันทึกลงในแบบบันทึกการตั้งเป้าหมาย

3. การให้ข้อมูลย้อนกลับ มีวิธีดำเนินการดังนี้

3.1 หลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดและเปรียบเทียบคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดกับเป้าหมายที่ตั้งขึ้นแล้ว ให้นักเรียนรายงานผลที่เกิดจากการตั้งเป้าหมายลงในแบบรายงานผลที่เกิดจากการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้วิจัยให้ข้อมูลย้อนกลับโดยจะอภิปรายถึงสาเหตุที่นักเรียนประเมินความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการตั้งเป้าหมาย โดยผู้วิจัยจะพูดชักจูงเพื่อให้นักเรียนเห็นว่า การที่นักเรียนประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวนั้นเนื่องมาจาก ความพยายาม ซึ่งขึ้นตอนในการพูดชักจูงมีดังนี้ คือ

- บอกให้ทราบถึงกิจกรรมที่นักเรียนได้กระทำไปแล้ว กิจกรรมที่ทำแบบฝึกหัดและการตั้งเป้าหมาย

- บอกให้ทราบถึงผลที่เกิดจากการทำกิจกรรมของนักเรียนว่า นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ตามเป้าหมายที่ตั้งขึ้นหรือไม่

- บอกถึงสาเหตุ ของการที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้หรือไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งขึ้นว่าเนื่องมาจากการใช้ความพยายามในการทำแบบฝึกหัดสูงหรือต่ำ

- บอกและกระตุ้นให้นักเรียนใช้ความพยายามในการทำแบบฝึกหัดครั้งต่อไป

ภาคผนวก ๗

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย หรือ มัชณิมเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

โดยที่

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย หรือ มัชณิมเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนของทุกคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - N \bar{X}^2}{N-1}}$$

โดยที่

$S.D.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} = ค่าเฉลี่ย หรือ มัชณิมเลขคณิต

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของคะแนนของแต่ละคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-independent test)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad t = \frac{\bar{X} - \bar{Y}}{\sqrt{\frac{\sum X^2 + \sum Y^2}{(n_x - 1) + (n_y - 1)} \left[\frac{1}{n_x} + \frac{1}{n_y} \right]}}$$

โดยที่

- \bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม
- \bar{Y} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
- $\sum X^2$ = ผลรวมความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม
- $\sum Y^2$ = ผลรวมความแตกต่างของคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง
- n_x = จำนวนนักเรียนในกลุ่มควบคุม
- n_y = จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลอง

4. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยค่าที (t-dependent test)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

โดยที่

- D = ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
- $\sum D$ = ผลรวมของความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
- n = จำนวนคู่

5. การหาค่าความเที่ยงด้วยสูตร K.R. 20 (Kuder Richardson 20)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \left(\frac{\sum pq}{S_t^2} \right) \right]$$

โดยที่	r_{tt}	= ความเที่ยงของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	= จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	= สัดส่วนคำตอบที่ถูกในแต่ละข้อ
	q	= $1 - p$
	S_t^2	= รวมแปรปรวนของคะแนนรวม

6. การคำนวณค่าความเที่ยงด้วยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Cronbach's Coefficient Reliability)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{\sum S_x^2} \right]$$

โดยที่	n	= จำนวนข้อสอบ
	S_i^2	= ความแปรปรวนของคะแนนการตอบแต่ละข้อ
	S_x^2	= ความแปรปรวนของผลการสอบทั้งฉบับของทุกคน

7. การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad r_{xy} = \frac{n \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[n \sum X^2 - (\sum X)^2] [n \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy}	= สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร x และตัวแปร y
$\sum X, \sum Y$	= ผลรวมที่วัดได้จาก x และ y ตามลำดับ
$\sum XY$	= ผลรวมของผลคูณระหว่าง x และ y
$\sum X^2, \sum Y^2$	= ผลรวมกำลังสองของข้อมูลจาก x และ y ตามลำดับ
n	= จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

8. การคำนวณค่าระดับความยาก (Difficult Levels)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad P = \frac{R}{N} \times 100$$

โดยที่ P = ค่าระดับความยาก
 R = จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในข้อนั้น
 N = จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อนั้น

9. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Item Discrimination Power)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad D = \frac{R_H - R_L}{N/2}$$

โดยที่ D = ดัชนีอำนาจจำแนก
 R_H = จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L = จำนวนคนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 N = จำนวนคนทั้งหมด

10. การหาตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ (Percentile)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad PR = (100/N) (cuf - (0.5) f)$$

โดยที่ PR = ตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์
 cuf = ความถี่สะสม
 f = ความถี่
 N = จำนวนคนทั้งหมด

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนุศรา สรรพกิจก่าง เกิดเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2513 ที่จังหวัดอุดรธานี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป และจิตวิทยาการปรึกษา และแน่นอน สาขาวิชามัธยมศึกษาวิทยาศาสตร์ ภาควิชามัธยมศึกษา ภพะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2535 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2537

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย